

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 457

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 iulie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
219.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000.....	1-4		
686.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000.....	5		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 584 din 13 iunie 2007 referitoare la constituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007				
			pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acestuia	5-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
641.	— Hotărâre pentru aprobarea Statutului Academiei Oamenilor de Știință din România.....	9-13		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
599.	— Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iulie 2007.....	14-16		

LEGI ȘI DECRETE

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 27 din 31 ianuarie 2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.4 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 2 februarie 2007, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ
privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007
la Curtea de Conturi a României”

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

2. **După articolul 3 se introduc două noi articole, articolele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:**

„Art. 3¹. — (1) Controlorii financiari, pentru activitatea desfășurată neîntrerupt în cadrul Curții de Conturi, beneficiază de o majorare a indemnizației cuprinsă între 10% și 30%, stabilită prin hotărâre a Plenului Curții de Conturi.

(2) Pentru activitatea privind analiza și examinarea rapoartelor asupra conturilor ordonatorilor principali de credite, a actelor și documentelor care stau la baza rapoartelor, precum și a măsurilor pronunțate, consilierii de conturi au dreptul, pe lângă indemnizația de bază aferentă, la o sumă de până la 25% din salariul personalului de specialitate, stabilită prin hotărâre a Plenului Curții de Conturi.

(3) Indemnizația de încadrare brută lunară se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, precum și a oricăror alte drepturi și obligații ce se determină pe baza veniturilor salariale.

Art. 3². — (1) Pentru vechimea în muncă, controlorii financiari și consilierii de conturi beneficiază de un spor de vechime în muncă, calculat la indemnizația de încadrare brută lunară, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru, astfel:

- de la 3 la 5 ani — 5%;
- de la 5 la 10 ani — 10%;
- de la 10 la 15 ani — 15%;
- de la 15 la 20 ani — 20%;
- peste 20 ani — 25%.

(2) Sporul de vechime în muncă se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit

vechimea în muncă și se ia în calcul la acordarea, recalcularea și actualizarea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, precum și a oricăror alte drepturi ce se determină pe baza veniturilor salariale.”

3. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Controlorii financiari care s-au aflat în concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 7 ani în cazul copilului cu handicap, precum și controlorii financiari ale căror contracte individuale de muncă au fost suspendate din alte cauze, potrivit legii, și care nu au prestat activitate în ultimele 12 luni, la reluarea activității, vor fi reîncadrați în clasa și gradul profesional avute anterior.”

4. Anexele nr. I, II și III se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 1

Perioada ianuarie–martie 2007

Coeficienți de multiplicare pentru funcțiile de controlori financiari din cadrul Curții de Conturi*)

Valoarea de referință sectorială 282 lei

Denumirea funcției	Nivelul studiilor	Clasa	Grad	Coeficientul de multiplicare	
				Aparatul central, Camera de Conturi a Municipiului București și aparatul central al Autorității de audit	Camerele de conturi județene și unitățile din structura teritorială a Autorității de audit
Controlor financiar — cu vechimea minimă în specialitate de 12—14 ani	S	I	1	14,438	13,650
			2	14,175	13,388
			3	13,650	13,125
Controlor financiar — cu vechimea minimă în specialitate de 9—11 ani	S	II	1	13,125	12,600
			2	12,600	12,075
			3	12,338	11,813
Controlor financiar — cu vechimea minimă în specialitate de 7—8 ani	S	III	1	12,075	11,550
			2	11,550	11,288
			3	11,288	11,025
Controlor financiar asistent					
— cu vechimea minimă în specialitate de 5—6 ani	S		1	8,400	7,875
— cu vechimea minimă în specialitate de 3—4 ani	S		2	7,875	6,300
— cu vechimea minimă în specialitate de până la 2 ani	S		3	5,775	4,725
Director — cu vechimea minimă în specialitate de 10 ani	S		1	16,538	14,700
			2	16,275	13,650
			3	15,750	13,125
Director adjunct — cu vechimea minimă în specialitate de 8 ani	S		1	15,488	14,438
Șef serviciu — cu vechimea minimă în specialitate de 7 ani	S		1	15,225	14,175
Șef birou — cu vechimea minimă în specialitate de 6 ani	S		1	14,700	13,913

*) Coeficienții de multiplicare din prezenta anexă sunt majorați cu 5% începând cu luna ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006.

1. Prin *vechime în specialitate* se înțelege vechimea în funcții economice sau asimilate acestora, precum și de altă specialitate decât profil economic în cazul Autorității de audit, cu studii superioare. Pentru ocuparea funcțiilor de conducere în cadrul Autorității de audit, inclusiv la nivelul structurilor sale regionale, este necesară o vechime minimă de 5 ani în funcții de control financiar.

2. La stabilirea vechimii în specialitate se va lua în calcul și 1/2 din vechimea avută în funcții economice prevăzute cu studii medii, postliceale sau superioare de scurtă durată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Coeficienți de multiplicare pentru funcțiile de controlori financiari din cadrul Curții de Conturi*)

Valoarea de referință sectorială 282 lei

Denumirea funcției	Nivelul studiilor	Clasa	Grad	Coeficientul de multiplicare	
				Aparatul central, Camera de Conturi a Municipiului București și aparatul central al Autorității de audit	Camerele de conturi județene și unitățile din structura teritorială a Autorității de audit
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 12—14 ani	S	I	1	14,726	13,923
			2	14,459	13,655
			3	13,923	13,388
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 9—11 ani	S	II	1	13,388	12,852
			2	12,852	12,317
			3	12,584	12,049
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 7—8 ani	S	III	1	12,317	11,781
			2	11,781	11,513
			3	11,513	11,246
Controlor financiar asistent					
– cu vechimea minimă în specialitate de 5—6 ani	S		1	8,568	8,033
– cu vechimea minimă în specialitate de 3—4 ani	S		2	8,033	6,426
– cu vechimea minimă în specialitate de până la 2 ani	S		3	5,891	4,820
Director – cu vechimea minimă în specialitate de 10 ani	S		1	16,868	14,994
			2	16,601	13,923
			3	16,065	13,388
Director adjunct – cu vechimea minimă în specialitate de 8 ani	S		1	15,797	14,726
Șef serviciu – cu vechimea minimă în specialitate de 7 ani	S		1	15,530	14,459
Șef birou – cu vechimea minimă în specialitate de 6 ani	S		1	14,994	14,191

*) Coeficienții de multiplicare din prezenta anexă sunt majorați cu 2% începând cu luna aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007.

1. Prin *vechime în specialitate* se înțelege vechimea în funcții economice sau asimilate acestora, precum și de altă specialitate decât profilul economic în cazul Autorității de audit, cu studii superioare. Pentru ocuparea funcțiilor de conducere în cadrul Autorității de audit, inclusiv la nivelul structurilor sale regionale, este necesară o vechime minimă de 5 ani în funcții de control financiar.

2. La stabilirea vechimii în specialitate se va lua în calcul și 1/2 din vechimea avută în funcții economice prevăzute cu studii medii, postliceale sau superioare de scurtă durată.

Coeficienți de multiplicare pentru funcțiile de controlori financiari din cadrul Curții de Conturi*)

Valoarea de referință sectorială 282 lei

Denumirea funcției	Nivelul studiilor	Clasa	Grad	Coeficientul de multiplicare	
				Aparatul central, Camera de Conturi a Municipiului București și aparatul central al Autorității de audit	Camerele de conturi județene și unitățile din structura teritorială a Autorității de audit
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 12—14 ani	S	I	1	16,346	15,455
			2	16,049	15,157
			3	15,455	14,860
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 9—11 ani	S	II	1	14,860	14,266
			2	14,266	13,671
			3	13,969	13,374
Controlor financiar – cu vechimea minimă în specialitate de 7—8 ani	S	III	1	13,671	13,077
			2	13,077	12,780
			3	12,780	12,483
Controlor financiar asistent					
– cu vechimea minimă în specialitate de 5—6 ani	S		1	9,510	8,916
– cu vechimea minimă în specialitate de 3—4 ani	S		2	8,916	7,133
– cu vechimea minimă în specialitate de până la 2 ani	S		3	6,538	5,350
Director – cu vechimea minimă în specialitate de 10 ani	S		1	18,724	16,643
			2	18,427	15,455
			3	17,832	14,860
Director adjunct – cu vechimea minimă în specialitate de 8 ani	S		1	17,535	16,346
Șef serviciu – cu vechimea minimă în specialitate de 7 ani	S		1	17,238	16,049
Șef birou – cu vechimea minimă în specialitate de 6 ani	S		1	16,643	15,752

*) Coeficienții de multiplicare din prezenta anexă sunt majorați cu 11% începând cu luna octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.

1. Prin *vechime în specialitate* se înțelege vechimea în funcții economice sau asimilate acestora, precum și de altă specialitate decât profilul economic în cazul Autorității de audit, cu studii superioare. Pentru ocuparea funcțiilor de conducere în cadrul Autorității de audit, inclusiv la nivelul structurilor sale regionale, este necesară o vechime minimă de 5 ani în funcții de control financiar.

2. La stabilirea vechimii în specialitate se va lua în calcul și 1/2 din vechimea avută în funcții economice prevăzute cu studii medii, postliceale sau superioare de scurtă durată”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 iulie 2007.

Nr. 219.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 27/2007 privind creșterile salariale
ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari
din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 160/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi salarizați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 iulie 2007.
Nr. 686.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 584
din 13 iunie 2007

referitoare la constituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acesteia

Cu Adresa nr. 51/2.403 din 28 mai 2007, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acesteia, formulată de un număr de 62 de deputați, și anume: Gheorghe I. Albu, Roberta Alma C. Anastase, Nicolae N. Bara, Gheorghe G. Barbu, Cornel Ștefan C. Bardan, Iulian-Gabriel P. Bîrsan, Anca-Daniela C. Boagiu, Ionela I. Bruchental-Pop, William Gabriel S. Brânză, Daniel I. Buda, Costică N. Canacheu, Bogdan C. Cantaragiu, Alexandru A. Ciocâlțeu, Anca M. Constantinescu, Radu-Cătălin Drăguș, Stelian N. Duțu, Ionesie P. Ghiorghioni, Ion I. Gonțea, Dan N. Grigore, Monica Maria C. Iacob Ridzi, Traian Constantin A. Igaș, Ilie B. Cristian, Valentin Adrian M. Iliescu, GrațIELA Denisa M. Iordache, Radu V. D. Lambrino,

Dănuț E. Liga, Mircea Man, Marian-Jean J. G. Marinescu, Laurențiu C. Mironescu, Liviu Alexandru H. Miroșeanu, Alexandru E. Mocanu, Petru P. Movilă, Dorin-Liviu D. Nistoran, Ioan C. Oltean, Aurel A. Olarean, Constantin M. Petrea, Cosmin Gabriel C. Popp, Cezar Florin Gh. Preda, Ioan Dumitru I. Puchianu, Dumitru Gh. Puzdrea, Cristian I. Rădulescu, Marius I. Rogin, Marcel Laurențiu M. Romanescu, Gheorghe G. Sârb, Mugurel Liviu S. Sârbu, Petre Străchinaru, Valeriu I. Tabără, Horia C. Văsiou, Augustin A. Zegrean, Iustian M.S. Mircea Teodor, Constantin C. Amarie, Eugen A. Bejinariu, Niculae P. Mircovici, Dumitru D. Becșenescu, Dragoș V. Ujeniuc, Mihail M. Sirețeanu, Viorel N. Oancea, Ion I. Stoica, Cornel H. Știrbeț, Vasile I. Pruteanu, Corneliu V. Momanu, Cristian Alexandru R. Boureanu.

Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost

înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 5.261 din 29 mai 2007 și constituie obiectul Dosarului nr. 791A/2007.

În motivarea sesizării, se arată că, prin soluția propusă, legea criticată încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), potrivit căroră „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”. Or, „niciuna din cele trei condiții prevăzute de textul constituțional nu este îndeplinită”. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995, prin care s-a statuat că „situația extraordinară” „este justificată de interesul public legat de caracterul anormal și excesiv al unei astfel de situații”, măsura putându-se fundamenta „numai pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public”.

De asemenea, se arată că, prin Decizia nr. 95 din 8 februarie 2006, Curtea Constituțională „a precizat” că este competentă să efectueze controlul de constituționalitate a legilor de aprobare a ordonanțelor de urgență ale Guvernului, în vederea restabilirii ordinii de drept consacrate prin Legea fundamentală. Or, în cauză, nici din „motivarea inclusă în corpul ordonanței”, nici din „reglementarea în sine” nu reiese „existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată”, așa cum prevede art. 115 alin. (4) din Constituție.

În sfârșit, autorii sesizării arată că, în sensul deciziilor Curții Constituționale nr. 83 din 19 mai 1998 și nr. 114 din 20 iulie 1999, existența caracterului obiectiv al situației extraordinare „nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public, pe calea ordonanței de urgență”, ci „depinde de necesitatea sau existența unor împrejurări care să justifice cazul excepțional”, precum și că „urgența reglementării trebuie să rezulte din nota de fundamentare sau din motivele prezentate de Guvern la dezbaterile parlamentare”. Așadar, se consideră că „ordonanța de urgență nu este condiționată de posibilitatea utilizării altor mijloace constituționale, cum ar fi adoptarea inițiativei în procedura legislativă obișnuită”.

În consecință, se solicită Curții să constate „neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007”, deoarece aceasta nu îndeplinește „niciuna din exigențele Curții Constituționale”.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților, cu Adresa nr. 51/2.627 din 8 iunie 2007, a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, prin care arată că sesizarea de neconstituționalitate

este neîntemeiată și propune respingerea acesteia pentru următoarele considerente: termenul de „situație extraordinară” la care se referă art. 115 alin. (4) din Constituție nu are un conținut juridic, nu este definit într-o manieră sau formulare normativă.

Întrucât Constituția nu a oferit o calificare juridică formală a termenului de „situație extraordinară”, revine Parlamentului dreptul de a aprecia de fiecare dată și în circumstanțe evaluabile dacă Guvernul a respectat sau nu dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție.

Este adevărat că existența situației extraordinare nu depinde de voința Guvernului. În acest sens, Decizia nr. 83 din 19 mai 1998 a Curții Constituționale este corectă. Nu este mai puțin adevărat, însă, că este dreptul Guvernului să aprecieze dacă o anumită situație, în care se impune recurgerea la reglementarea normativă, are sau nu caracter extraordinar. În aceasta constă și esența delegării legislative constituționale.

Întreaga construcție logică a art. 115 alin. (4) din Constituție îndreptățește Guvernul să emită cu rapiditate legislativă o ordonanță de urgență. Urgența reglementării legislative este aspectul dominant care decurge din alin. (4) și (5) ale art. 115 din Constituție.

Nu rezultă din sesizarea făcută Curții Constituționale că autorii acesteia ar nega existența ca atare a unei situații extraordinare care a determinat Guvernul să emită Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2007. Grupul de deputați semnatari ai sesizării se limitează doar la simpla afirmație că „din motivarea inclusă în corpul ordonanței, cât și din reglementarea în sine nu reiese sub nicio formă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, care să fi justificat emiterea unei ordonanțe de urgență”. Afirmația nu este, însă, însoțită sau întărită de vreun argument. Datorită acestei omisiuni, afirmația semnată de cei 62 de deputați echivalează cu o simplă opinie.

Grupul de deputați omite să ia în calcul dreptul suveran al Parlamentului de a aprecia cu adevărat caracterul extraordinar al unei anumite situații. Semnatarii sesizării au scăpat din vedere faptul că **în procesul de dezbatere legislativă a unei ordonanțe de urgență, Parlamentul se pronunță prin vot nu numai asupra conținutului normativ al ordonanței, ci și asupra aprecierii și chiar a existenței situației extraordinare. În final, Parlamentul decide prin autoritatea votului său dacă Guvernul a emis o ordonanță de urgență într-o situație extraordinară sau, dimpotrivă, într-o situație de normalitate. În speța dedusă Curții Constituționale Parlamentul, cu majoritate de voturi, a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2007 și, prin aceasta, a confirmat existența situației extraordinare.**

Potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul are exclusiv obligația formală de a motiva urgența în cuprinsul ordonanței. Lectura atentă și obiectivă a întregului alineat al art. 115 din Constituție relevă că Adunarea Constituantă a luat în considerare conceptul de „situație extraordinară” raportat strict la imposibilitatea amânării reglementării juridice a acesteia. **Cu alte cuvinte, Legiuitorul Constituant nici nu a**

obligat Guvernul să demonstreze caracterul extraordinar al situației care urmează să fie reglementată „fără amânare”, ci doar să motiveze formal urgența.

Guvernul a recurs la adoptarea ordonanței respective pentru asigurarea într-un termen cât mai scurt a unui cadru legal care să permită înființarea unui complex unitar de sănătate la cel mai înalt nivel, compus din spital și ambulatoriu.

Guvernul, în punctul său de vedere transmis Curții Constituționale, cu adresa nr. 5/2.836/C.P.T. din 8 iunie 2007, referindu-se la sensul conceptului de „caz excepțional/situație extraordinară” așa cum acesta se regăsește în jurisprudența Curții Constituționale, menționează următoarele: din jurisprudența Curții Constituționale se poate desprinde concluzia că, în exercițiul atribuțiilor sale privitoare la conducerea generală a administrației publice, Guvernul dispune de un drept de apreciere asupra măsurilor pe care trebuie să le ia, fiind îndreptățit, atunci când este confruntat cu o situație excepțională, să recurgă la adoptarea unei sau unor ordonanțe de urgență, atunci când un interes public major este periclitat și nu este în măsură să facă față situației prin celelalte mijloace pe care Constituția le prevede pentru situații obișnuite.

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007, se face precizarea că „neadoptarea în regim de urgență a măsurilor prevăzute în prezentul act normativ ar putea avea consecințe negative în ceea ce privește posibilitatea asigurării asistenței medicale și a protecției sanitare pentru demnitarilor români și străini, activități de importanță deosebită pentru România în relațiile cu statele ai căror demnitari solicită astfel de servicii pe teritoriul statului român”. „Situația extraordinară” constituie o chestiune de fapt asupra căreia doar Guvernul este în măsură să se pronunțe.

Aprecierea de către Guvern a situației ca fiind una „extraordinară”, care să justifice intervenția pe calea unei ordonanțe de urgență, a fost corectă câtă vreme Parlamentul – prin una din Camere – a adoptat această ordonanță de urgență, chiar cu unele modificări care nu schimbă însă fondul reglementării.

Așa fiind, Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 791A/2007 al Curții Constituționale este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate formulată.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acesteia, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și celor ale

art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

Obiectul controlului de constituționalitate, așa cum a fost formulat de autorii sesizării, îl constituie Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acesteia.

În opinia autorilor sesizării, legea criticată încalcă prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”.

Așadar, în cauză, controlul de constituționalitate vizează atât legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007, cât și, implicit, însăși ordonanța pe care o aprobă, ambele în integralitatea lor.

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că „atât din motivarea inclusă în corpul ordonanței, cât și din reglementarea în sine nu reiese sub nici o formă existența unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu poate fi amânată, care să fi justificat emiterea unei ordonanțe de urgență, așa cum rezultă din prevederile art. 115 alin. (4) din Constituția României”. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Deciziile nr. 65 din 20 iunie 1995, nr. 83 din 19 mai 1998, nr. 114 din 20 iulie 1999 și nr. 95 din 8 februarie 2006, prin care se statuează cu privire la „situația extraordinară” care justifică emiterea ordonanțelor de urgență.

Examinând aceste susțineri, Curtea reține că jurisprudența invocată de autorii sesizării se întemeiază pe prevederile constituționale ale art. 114 alin. (4), în redactarea anterioară revizuirii Constituției, care condiționau posibilitatea Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență exclusiv de existența unor „cazuri excepționale”.

Or, în prezentul dosar criticile formulate **privesc aspecte de neconstituționalitate extrinsecă**, constând în încălcarea exigențelor constituționale în materie de delegare legislativă prevăzute după revizuirea Constituției de art. 115 alin. (4), potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”. Așa fiind, Curtea constată că, în legătură cu adoptarea ordonanțelor de urgență, potrivit Constituției revizuite, **situația extraordinară constă într-o stare de urgență în reglementarea unor relații sociale ce nu suportă în nici un fel amânarea**. De asemenea, Curtea reține că, în aplicarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4), determinarea concretă a „situațiilor extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată” aparține Guvernului, care **are însă obligația de a motiva urgența în cuprinsul ordonanței**.

În cauză, din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007, precum și din expunerea de motive la proiectul legii de aprobare a acesteia, rezultă că Guvernul a recurs la acest procedeu legislativ „având în vedere

necesitatea înființării unui complex unitar de sănătate la cel mai înalt nivel, compus din spital și ambulator [...], „[...] realizându-se astfel posibilitatea acordării de asistență medicală integrată pentru pacienți”. Centrul medical urmează să asigure asistență medicală primară, de specialitate, de urgență pentru categorii de persoane aflate în sistemul de asigurări sociale de sănătate. „Neadoptarea în regim de urgență a măsurilor prevăzute în prezentul act normativ” ar putea avea consecințe negative cu privire la asigurarea asistenței medicale și a protecției sanitare pentru un important segment din populația țării.

Din examinarea materialelor documentare, Curtea reține că Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă a funcționat ca unitate sanitară cu caracter ambulatoriu pe lângă spitalul „Elias” până în anul 1990, când, prin Decretul Consiliului Frontului Salvării Naționale nr. 16 din 4 ianuarie 1990, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 2 din 5 ianuarie 1990, Spitalul „Elias” și Oficiul farmaceutic nr. 3, **împreună cu unitățile subordonate**, au trecut din subordinea Ministerului Sănătății în subordinea Ministerului Apărării Naționale. În cadrul prevederilor din programul de guvernare (2001-2004) referitoare la reforma sistemului sanitar din România și la restructurarea Ministerului Apărării Naționale, prin Ordonanța Guvernului nr. 39/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 251/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 9 mai 2002, **Spitalul „Elias” a trecut din subordinea și administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Academiei Române.**

Guvernul a adoptat ordonanța de urgență criticată în vederea creării la nivelul Academiei Române a unui complex unitar de sănătate, care să includă Spitalul „Elias” și Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă, precum și pentru a asigura într-un termen cât mai

scurt posibil cadrul legal care să permită desfășurarea activității celor două unități sanitare în regim de spital-ambulatoriu. Totodată, prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2007, imobilul în care își desfășoară activitatea Centrul Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă a fost transmis din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române.

Potrivit art. 146 lit. a) din Constituție, ulterior votului Parlamentului și înainte de promulgarea legilor, asupra constituționalității acestora, la sesizarea subiecților prevăzuți de text, se poate pronunța Curtea Constituțională. Sub acest aspect, în jurisprudența sa Curtea a statuat în mod constant că viciul de neconstituționalitate a unei ordonanțe sau ordonanțe de urgență emise de Guvern nu poate fi acoperit prin aprobarea ei de Parlament, prin lege. Așa fiind, Curtea constată că în prezenta cauză atât legea de aprobare, cât și ordonanța ca atare nu conțin acel venin care să le facă neconstituționale, întrucât, **prin natura și finalitatea lor, măsurile privind organizarea asistenței medicale, ca și cele de protecție a sănătății**, prevăzute de Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acestora **au caracter de necesitate și de urgență, fiind luate pentru protejarea unui interes social major. În materie de ocrotire a sănătății publice existența unei „situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată” se poate deduce din consecințele negative, uneori ireparabile**, pe care le poate avea neintervenția la un moment dat a legiuitorului în domeniu.

Față de cele arătate, rezultă că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență criticată, cu respectarea exigențelor constituționale prevăzute de art. 115 alin. (4).

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și ale prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.a), ale art. 15 și ale art. 18 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2007 pentru trecerea Centrului Medical de Diagnostic, Tratament Ambulatoriu și Medicină Preventivă din subordinea Ministerului Apărării în subordinea Academiei Române și pentru stabilirea unor măsuri organizatorice aferente acesteia, precum și ordonanța de urgență, sub aspectele criticate, sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 13 iunie 2007 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Acsinte Gaspar, Kozsokár Gabor, Petre Ninosu, Ion Predescu, Șerban Viorel Stănoiu și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Statutului Academiei Oamenilor de Știință din România**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și al art. 23 din Legea nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Statutul Academiei Oamenilor de Știință din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul educației, cercetării și
tineretului,

Pázstor Gabriela,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și egalității de
șanse,

Paul Păcuraru

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 20 iunie 2007.
Nr. 641.

ANEXĂ

STATUTUL**Academiei Oamenilor de Știință din România****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) În temeiul art. 5 alin. (1) și al art. 23 din Legea nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 ianuarie 2007, Adunarea generală a Academiei Oamenilor de Știință din România din 15 februarie 2007 (denumită în continuare *adunarea generală*) a adoptat prezentul statut.

(2) Academia Oamenilor de Știință din România, for național de consacrare științifică, apolitic, reunește în cadrul ei personalități reprezentative ale științei.

(3) Academia Oamenilor de Știință din România este instituție de interes public, cu personalitate juridică, de drept public și autonomă.

(4) Academia Oamenilor de Știință din România, numită în continuare *AOSR*, funcționează potrivit prevederilor Legii nr. 31/2007 privind reorganizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România, ale prezentului statut și ale propriului regulament de organizare și funcționare.

Art. 2. — (1) Sediul central al AOSR este în municipiul București, sectorul 5, Splaiul Independenței nr. 54.

(2) În subordinea AOSR funcționează filiale care își au sediul în centre universitare, precum și în alte centre cu potențial științific și de creație din țară, stabilite prin regulament.

Art. 3. — (1) Atribuțiile principale ale AOSR sunt: conceperea, promovarea, dezvoltarea, sprijinirea și protejarea științei, sub toate formele, acțiunile și metodele directe, indirecte sau adiacente, inclusiv fundamentarea și întocmirea documentației în vederea recomandării membrilor săi titulari pentru a deveni candidați la titlul de membru al Academiei Române.

(2) Principalele atribuții ale AOSR sunt detaliate prin regulament.

Art. 4. — În realizarea atribuțiilor sale, AOSR recunoaște Academia Română ca fiind cel mai înalt for național de consacrare științifică și culturală și colaborează cu academiile de profil, de ramură, cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, cu instituții și organizații științifice academice, de cercetare și învățământ, din țară și din străinătate.

CAPITOLUL II**Organizare și funcționare**

Art. 5. — (1) AOSR reunește personalități științifice reprezentative, cu o înaltă ținută spirituală și morală, care s-au distins prin rezultatele muncii depuse, inclusiv în ceea ce privește dezvoltarea și promovarea prestigiului instituțiilor academice, precum și instituții care, prin activitatea lor, au contribuit la dezvoltarea științei și creației intelectuale.

(2) AOSR întrunește în componența sa membri de onoare, membri titulari, membri corespondenți și membri asociați, aleși dintre personalitățile prevăzute la alin. (1).

(3) AOSR poate acorda și titlul de membru de onoare post-mortem unor personalități marcante ale științei, inclusiv foștilor săi membri.

Art. 6. — (1) Membrii de onoare AOSR sunt cetățeni români sau străini care s-au remarcat prin realizări în domeniul științei sau prin contribuții aduse la dezvoltarea obiectului de activitate al AOSR și la afirmarea prestigiului AOSR.

(2) Membrii titulari, cetățeni români, sunt aleși, de regulă, dintre membrii corespondenți ai AOSR care au gradul științific de cercetător științific gradul I sau gradul didactic de profesor universitar și, în baza evaluării rezultatelor științifice obținute după primirea în AOSR și îndeosebi a activităților desfășurate în cadrul AOSR, au performanțe științifice recunoscute și sprijină dezvoltarea științei și creația intelectuală.

(3) Membrii corespondenți ai AOSR sunt cetățeni români care au titlul de doctor în științe, gradul științific de cel puțin cercetător științific gradul II sau gradul didactic de cel puțin

conferențiar universitar și care s-au distins prin rezultate științifice recunoscute.

(4) Membrii asociați sunt acele persoane fizice sau juridice care, prin activitatea științifică realizată ori prin contribuții materiale, susțin și sprijină dezvoltarea obiectului de activitate și afirmarea prestigiului AOSR.

(5) Criteriile de evaluare a performanțelor științifice privind alegerea membrilor sunt criteriile internaționale I.S.I. Thomson adoptate, respectiv acceptate de către Academia Română și Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS) România.

(6) Membrii AOSR nu pot purta titlul de academician.

Art. 7. — Membrii AOSR sunt aleși de adunarea generală, prin vot secret, la propunerea consiliului onorific și în temeiul discutării și avizării pozitive de către prezidiu și de către consiliul științific, în conformitate cu prevederile regulamentului.

Art. 8. — (1) Membrii titulari AOSR primesc o indemnizație lunară brută în valoare de 2.000 lei, dacă aceștia nu sunt beneficiarii unei alte indemnizații academice.

(2) Membrii de onoare, cetățeni români, pot primi o indemnizație de merit, prin hotărâre a adunării generale.

(3) Președinții de secții și de filiale sunt membri titulari aleși de secții și, respectiv, filiale și numiți prin decizie a președintelui.

(4) Membrii prezidiului și membrii consiliului onorific beneficiază de o indemnizație lunară majorată cu 20%, conform Legii nr. 31/2007.

(5) Indemnizațiile lunare se indexează anual cu rata inflației comunicată de Institutul Național de Statistică pentru anul anterior celui în care se face plata drepturilor și se iau în calculul pensiei de stat.

(6) Membrii titulari ai AOSR care sunt și membri ai altor academii trebuie să opteze pentru o singură indemnizație.

(7) Urmașii membrilor AOSR care au fost indemnizați beneficiază lunar de un sprijin material neimpozabil, conform Legii nr. 86/1998 privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române.

(8) Membrii AOSR primesc drepturile legale pentru deplasările în interesul AOSR, în țară sau în străinătate.

Art. 9. — (1) Structura AOSR este constituită din secții științifice de specialitate care funcționează la nivel central și din filiale teritoriale și filiale în afara țării.

(2) La nivel central funcționează 13 secții științifice de specialitate, după cum urmează:

a) Secția I	Științe matematice
b) Secția II	Științe fizice
c) Secția III	Științe chimice
d) Secția IV	Științe biologice
e) Secția V	Științe economice
f) Secția VI	Științe tehnice
g) Secția VII	Științe agricole, silvice și medicină veterinară
h) Secția VIII	Științe medicale
i) Secția IX	Științe economice, juridice și sociologice
j) Secția X	Filosofie, teologie și psihologie
k) Secția XI	Științe istorice și arheologice
l) Secția XII	Știința și tehnologia informației
m) Secția XIII	Știință militară

(3) Atribuțiile secțiilor științifice de specialitate vor fi stabilite prin regulament.

(4) Membrii AOSR împreună cu alte personalități științifice din țară și din străinătate pot constitui, în subordinea sau sub egida AOSR, institute și centre de cercetare științifică, colective de lucru, comisii de specialitate și comitete naționale pentru efectuarea, coordonarea și dezvoltarea activității de cercetare științifică, pentru reprezentarea la nivel național a unor domenii de activitate științifică, pentru afilierea la uniunile științifice internaționale și pentru coordonarea de colaborări la programe științifice internaționale.

Art. 10. — În structura AOSR, la nivel teritorial, funcționează 8 filiale în țară, cu sau fără personalitate juridică, care reunesc membri din zonele teritoriale respective. Condițiile și procedura de constituire și atribuțiile filialelor, inclusiv pentru cele care pot dobândi personalitate juridică, sunt stabilite prin regulament.

CAPITOLUL III

Conducerea Academiei Oamenilor de Știință din România

Art. 11. — (1) Conducerea activității AOSR se asigură de adunarea generală, consiliul științific, prezidiul AOSR și președinte.

(2) Președintele ales de adunarea generală a membrilor fondatori AOSR este de drept și președintele fondator al AOSR.

(3) La expirarea mandatului președintelui fondator, acesta devine de drept președinte de onoare al AOSR.

Art. 12. — (1) Președintele de onoare al AOSR poate participa la toate lucrările prezidiului, ale consiliului științific, precum și la adunările generale AOSR, în cadrul cărora își poate expune punctul de vedere asupra problemelor în dezbatere.

(2) Președintelui fondator sau de onoare al AOSR, după caz, îi revine atribuția de a analiza și media soluționarea cazurilor de divergență dintre membrii prezidiului AOSR.

Art. 13. — (1) Adunarea generală este forul suprem de conducere al AOSR și este alcătuită din membri de onoare, membri titulari și membri corespondenți, conform noimei de reprezentare stabilite de prezidiul AOSR. La adunarea generală pot fi invitați reprezentanții instituțiilor științifice subordonate, ai altor instituții și personalități cultural-științifice.

(2) Adunarea generală are următoarele atribuții principale:

a) adoptă modificări și completări ale statutului, care se supun aprobării prin hotărâre a Guvernului;

b) validează alegerea membrilor aprobați de prezidiu și de consiliul științific, la propunerea consiliului onorific;

c) alege președintele vicepreședinții și secretarul științific dintre membrii titulari;

d) validează, prin vot, componența consiliului onorific propusă de președinte;

e) aprobă darea de seamă și bugetul anual al AOSR;

f) aprobă programele de activitate științifică anuală și de perspectivă.

(3) Adunarea generală se întrunește în sesiuni ordinare o dată pe an și ori de câte ori este necesar la solicitarea președintelui, a consiliului științific sau a două treimi din numărul membrilor AOSR. Convocarea adunării generale se face de către președinte.

(4) Adunarea generală este legal întrunită în prezența a două treimi din numărul membrilor care o constituie și adoptă hotărâri valabile cu votul majorității simple a membrilor prezenți. Dacă la prima convocare nu este întrunit cvorumul legal de două treimi din numărul de membri care o constituie, în termen de 30 de zile se convoacă o nouă adunare generală, care se consideră legal constituită cu numărul membrilor prezenți.

(5) Adunarea generală hotărăște asupra modalității de vot. Alegerea membrilor organismelor de conducere AOSR se face prin vot secret.

Art. 14. — (1) Consiliul științific asigură conducerea AOSR între sesiunile adunării generale.

(2) Consiliul științific este alcătuit din membrii prezidiului, președinții secțiilor științifice și președinții filialelor.

(3) Consiliul științific se întrunește semestrial și ori de câte ori este necesar și se convoacă de către președintele AOSR, prin voința sa ori la cererea prezidiului sau a două treimi din numărul membrilor săi.

(4) Consiliul științific are următoarele atribuții principale:

a) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al AOSR, precum și modificările și completările acestuia;

b) analizează și dispune înaintarea documentației pentru acei membri titulari AOSR propuși să devină candidați la titlul de membru al Academiei Române;

c) analizează, pe baza rapoartelor semestriale prezentate, activitatea de cercetare științifică desfășurată în semestrul precedent și aprobă eventuale modificări justificate în programul de cercetare anual și de perspectivă pe baza propunerilor făcute de secții, avizate de către prezidiu;

d) aprobă modificări ale planului anual de dezvoltare a relațiilor științifice cu instituții similare din străinătate și

hotărăște cu privire la afilierea AOSR la organisme și organizații științifice internaționale;

e) aprobă conferirea calității de membru de onoare unor personalități științifice străine și avizează propunerile consiliului onorific de conferire a calității de membru de onoare, titular sau corespondent unor personalități, cetățeni români;

f) hotărăște instituirea de distincții (premier, diplome, medalii și ordine) care pot fi acordate de prezidiul AOSR;

g) analizează și avizează propunerile prezidiului de înființare de filiale sau de alte structuri.

Art. 15. — (1) Prezidiul AOSR asigură conducerea operativă și este constituit din președinte, vicepreședinți și secretarul științific.

(2) Prezidiul AOSR se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar și se convoacă de către președintele AOSR prin voința sa ori la cererea a cel puțin 3 dintre membrii săi.

Art. 16. — (1) Președintele AOSR reprezintă instituția în relațiile cu terțe persoane fizice sau juridice din țară și străinătate și este ordonator principal de credite.

(2) Președintele conduce lucrările consiliului științific, ale prezidiului AOSR, ale adunării generale și ale altor structuri AOSR la care participă.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele AOSR emite decizii.

(4) În cazul în care președintele AOSR nu își poate exercita prerogativele pe o perioadă mai mare de 30 de zile, el va fi înlocuit de unul dintre vicepreședinți, desemnat, după caz, de către președinte sau de către prezidiul AOSR.

Art. 17. — (1) La nivelul președintelui AOSR funcționează un consiliu onorific, structură consultativă, alcătuită din 5 membri, menită să vegheze la stabilitatea și continuitatea activității AOSR.

(2) Consiliul onorific poate propune președintelui AOSR, prin consens, suspendarea temporară a aplicării unor decizii sau a unor măsuri, în cazul în care constată că acestea prejudiciază existența sau buna funcționare a instituției academice.

Art. 18. — Vicepreședinții AOSR îndeplinesc atribuțiile specifice coordonării secțiilor științifice, filialelor, relațiilor externe, conform atribuțiilor stabilite prin regulament, și îndeplinesc și alte atribuții încredințate de președintele AOSR.

Art. 19. — Secretarul științific asigură, prin aparatul de lucru la nivel central, realizarea legăturilor funcționale dintre secțiile științifice, dintre acestea și filiale, conform atribuțiilor stabilite prin regulament, și îndeplinește și alte atribuții încredințate de președinte.

Art. 20. — (1) Atribuțiile organismelor de conducere ale AOSR, precum și modul de lucru al acestora vor fi detaliate prin regulament.

(2) Mandatul președintelui, al vicepreședinților și al secretarului științific este de 4 ani, putând fi realeși o singură dată, cu excepția secretarului științific, al cărui număr de mandate nu este limitat.

(3) Mandatul președintelui AOSR, al vicepreședinților și al secretarului științific încetează la expirarea duratei pentru care au fost aleși sau prin hotărâre a adunării generale a AOSR, dacă aceștia sunt în imposibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile sau își depun demisia.

CAPITOLUL IV

Aparatul de lucru al Academiei Oamenilor de Știință din România și al unităților din subordine

Art. 21. — (1) AOSR are un aparat de lucru propriu la nivel central și la nivelul filialelor, care este subordonat președintelui.

(2) Structura organizatorică și aparatul de lucru se propun de prezidiul AOSR și sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile aparatului de lucru se stabilesc prin regulament.

Art. 22. — (1) Statul de funcții al aparatului de lucru se aprobă prin hotărâre a Guvernului în limita numărului de 67 de posturi, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, angajarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu și salarizarea personalului se

fac în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile personalului bugetar și se aprobă de către președinte, în limita numărului maxim de posturi aprobate.

CAPITOLUL V

Finanțarea și patrimoniul Academiei Oamenilor de Știință din România

Art. 23. — (1) AOSR își administrează în mod independent patrimoniul propriu.

(2) Patrimoniul AOSR este alcătuit din:

a) bunuri mobile și imobile, dobândite cu titlu de proprietate;

b) bunuri mobile și imobile, proprietate publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, atribuite în administrare sau în folosință în condițiile legii;

c) alte bunuri dobândite potrivit legii.

(3) Fondurile necesare funcționării AOSR se asigură de la bugetul de stat și din venituri realizate din activitatea proprie.

(4) AOSR poate primi donații, legate și orice alte bunuri sau valori, prin orice mod prevăzut de lege, cu aprobarea prezidiului AOSR.

Art. 24. — (1) AOSR poate utiliza un parc propriu de două autoturisme și, pentru activități specifice, inclusiv la nivelul filialelor, un număr de 5 autoturisme, un autoturism de teren și un microbuz.

(2) Norma de consum de carburant lunară care se atribuie pentru autoturisme este de 400 l/lună/vehicul, iar pentru microbuzul din dotare consumul lunar va fi aferent activității pe care o desfășoară, raportat la norma de consum mediu specific acestuia.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 25. — Sintagma „Academia Oamenilor de Știință din România” nu poate fi folosită de nicio altă instituție publică sau privată în cuprinsul denumirii acesteia.

Art. 26. — Sigla Academiei Oamenilor de Știință din România (*Academy of Romanian Scientists*) este redată în anexa nr. 2.

Art. 27. — (1) Calitatea de membru AOSR se pierde dacă persoana în cauză:

a) solicită în scris retragerea;

b) a încălcat prevederile statutului și ale regulamentului, aducând atingere intereselor și imaginii AOSR;

c) a fost condamnată definitiv la o pedeapsă privativă de libertate pentru fapte de natură să prejudicieze prestigiul și imaginea AOSR;

d) a decedat.

(2) Calitatea de membru AOSR încetează prin hotărâre a adunării generale, la propunerea consiliului onorific, cu avizul prezidiului și aprobarea consiliului științific.

(3) Măsurile administrative impuse de încălcarea prevederilor statutului și regulamentului pot fi contestate, respectiv sesizate în scris consiliului onorific. Procedura de adresare și soluționare se stabilește prin regulament.

Art. 28. — Între lucrările adunării generale, consiliul științific preia prerogativele acesteia pentru problemele urgente care nu suferă amânare. Deciziile adoptate vor fi supuse aprobării adunării generale.

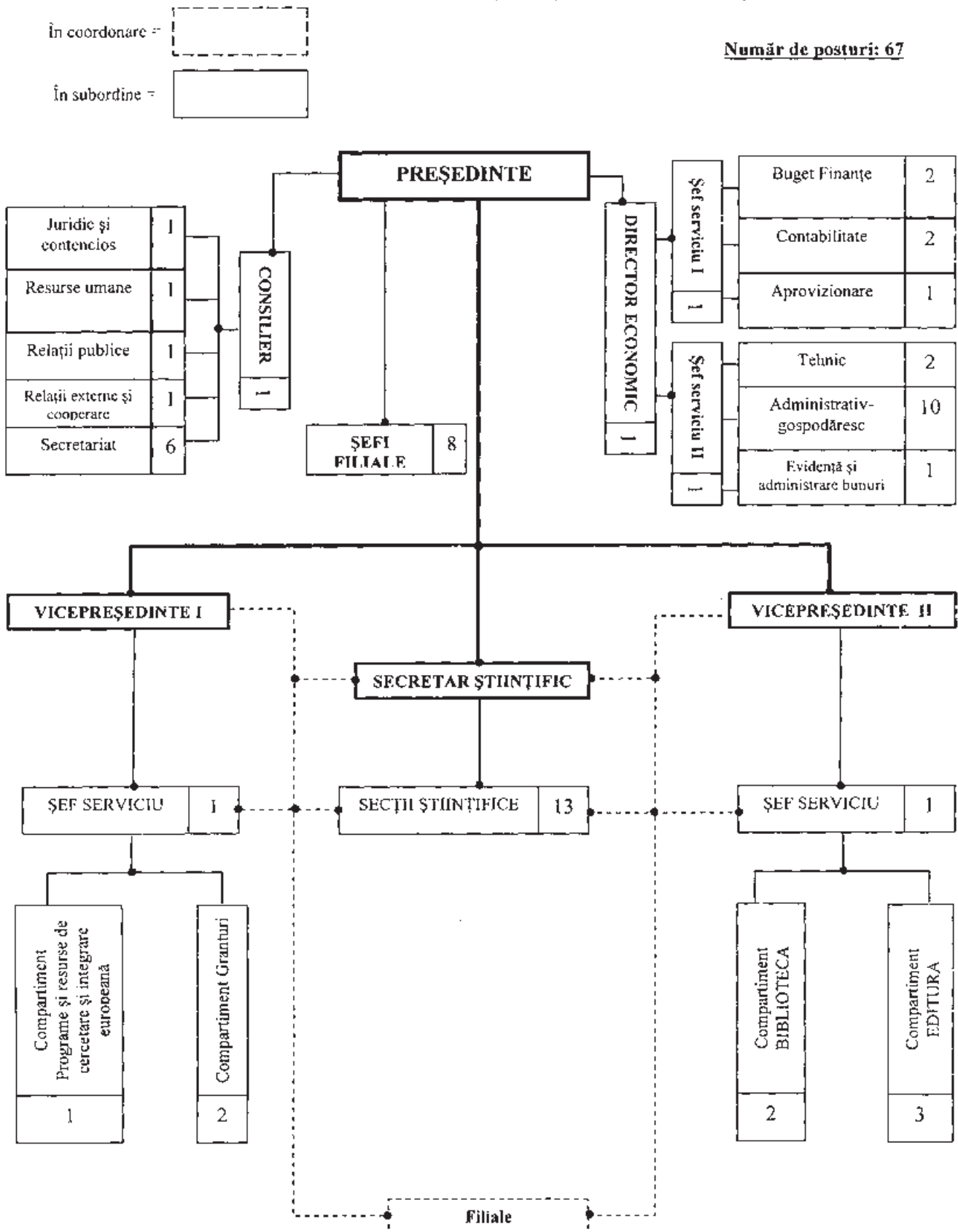
Art. 29. — Patrimoniul, arhivele și bazele de date ale Academiei Oamenilor de Știință din România existente până la apariția Legii nr. 31/2007 și cele ale filialelor acesteia vor fi preluate, după caz, de conducerea AOSR sau a filialei.

Art. 30. — Organele administrației publice vor sprijini acordarea, respectiv obținerea de sedii corespunzătoare în localitățile unde funcționează sau se înființează filiale AOSR.

Art. 31. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului statut, va fi redactat și aprobat de adunarea generală Regulamentul propriu de organizare și funcționare al AOSR.

Art. 32. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul statut.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ ȘI APARATUL DE LUCRU
ale Academiei Oamenilor de Știință din România (AOSR)**

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

SIGLA
ACADEMIEI OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ DIN ROMÂNIA

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iulie 2007

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor,

având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 313/2004, ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.408/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, ale Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 773/2006 pentru aprobarea procedurii privind contractarea datoriei publice guvernamentale interne prin emiterea de titluri de stat tip benchmark și ale Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2007 se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 1.200 milioane lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,
secretar de stat

București, 29 iunie 2007.
Nr. 599.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE

al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna iulie 2007

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2007, Ministerul Economiei și Finanțelor anunță

lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO0708CTN0C7	11 iulie 2007	13 iulie 2007	11 ianuarie 2008	182	500.000.000
RO0708CTN0D5	25 iulie 2007	27 iulie 2007	25 iulie 2008	364	100.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5 — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice la rate diferite ale randamentului nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitivă sau necompetitivă va fi de minimum 10.000 lei.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360};$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna iulie 2007

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2007, Ministerul Economiei și Finanțelor anunță

redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 3 ani și 10 ani, cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate nr. ani	Rata cupon %	Dobânda acumulată*) - lei/titlu -	Valoarea nominală totală - lei -
RO0710DBN017	05 iulie 2007	09 iulie 2007	25 octombrie 2010	3	6,00	422,47	500.000.000
RO0717DBN038	19 iulie 2007	23 iulie 2007	11 iunie 2017	10	6,75	77,46	100.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat de tip benchmark poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) se plătește anual la datele specificate în prospectele de emisiune aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 126/2007 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, aferente lunii februarie 2007, pentru obligațiunile de stat cu scadența la 3 ani și, respectiv, Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 266/2007 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, aferente lunii iunie 2007, pentru obligațiunile de stat cu scadența la 10 ani și va fi determinată conform formulei:

$$D = VN \times r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât

în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitivă sau necompetitivă va fi de minimum 10.000 lei.

*) Dobânda acumulată este determinată în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 773/2006 pentru aprobarea procedurii privind contractarea datoriei publice guvernamentale interne prin emiterea de titluri de stat de tip benchmark.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 154346